

Per a viure en català

La Diada per la Llengua de l'Obra Cultural Balear reivindicà de poder viure en català a les Illes.

Viure en català. La reivindicació del l'OCB s'adreçava enguany especialment a les administracions públiques per demanar-los que fessin tot allò que fos possible per a poder viure plenament en català a les Illes. "La nostra llengua arreu, la nostra llengua al carrer", deia l'eslògan. Tothora en català. Pertot: als mercats, als cinemes, als cafès, als centres d'esport... pertot arreu. Cosa que ara no passa. En paraules del president de l'OCB, Jaume Mateu, es tracta de "voler viure a pler i sense condicionaments d'acord amb les nostres arrels, segons els signes de la cultura pròpia. En aquesta extraordinària diada, els carrers del cor de

Ciutat plens a vessar de la Mallorca coratjosa han parlat molt clarament i en català. I s'ha sentit amb nitidesa el seu clam: que aquesta veu personal, ben nostra, se senti i s'escolti arreu, amb naturalitat i normalment, sense que res ni ningú li ho impedeixi; que se senti sempre i amb plenitud perquè, així, es pugui despertar el sentiment d'identificació."

El clam canalitzat per l'OCB tenia l'objectiu d'adreçar-se sobretot a les administracions polítiques perquè engeguin plans de xoc per a fer possible l'anhel esmentat. Que sigui realitat poder viure en català pertot i tothora. Per això l'OCB els reclama un vertader

impuls normalitzador, els exigeix el compliment de la legislació lingüística i la derogació de la de caràcter regressiu aprovada durant la legislatura anterior. I, especialment, que demostrin la sensibilitat que diuen tenir mitjançant la fórmula més adequada: destinant més doblers a les polítiques de normalització lingüística. Per això es reclamà que "de manera immediata" augmentin fins a 12 milions d'euros anuals els pressupostos destinats a aquest objectiu. És a dir, justament el doble de la quantitat de què disposa enguany la direcció general de Política Lingüística. Malgrat que hi eren presents, participant a la diada a la plaça de Cort, tant el president del govern, Francesc Antich, com la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, i la batllessa de Palma, Aina Calvo, tots tres del PSOE, cap no féu menció a assumir la reivindicació. Val a dir que, juntament amb els tres esmentats, també participaren a la festa reivindicativa dirigents del PSM, com ara el secretari general Biel Barceló; d'EU, com Miquel Barceló; d'Els Verds, com és ara Miquel Àngel Llauger; i també algun d'UM, entre més.

Al discurs del president de l'OCB hi hagué referències a la necessitat que les administracions també impulsin la integració de la immigració. Mateu es mostrà convençut que "aquesta plaça i els carrers que hi duen, estibats de gent compromesa amb el nostre país, demostren de bell nou que tenim força suficient per a abatere tots els prejudicis i aconseguir que els nouvinguts s'incorporin al nostre parlar. Perquè la llengua pròpia és la porta d'accés a les nostres dinàmiques de relació, una manera de ser, de fer i de sentir singular que ens ha marcat el passat, ens ordena el present i ens construeix el futur. Per això, ens hem de comprometre tots, a partir d'ara, a usar sempre i on sigui la nostra llengua. Per això, de l'idioma propi en feim festa i per això també amb aquesta mateixa llengua festejam aquelles persones que han recalat a l'illa a la recerca del benestar que no troben al seu lloc d'origen, o per gaudir de la bonança d'aquesta terra. I perquè feim festa de la nostra llengua, sortim al carrer acompanyats del nostre imaginari, dels nostres balls, de les nostres paraules i de les nostres cançons perquè tots, autòctons i acabats

d'arribar, decidim fer part de l'essència de Mallorca”.

Com és habitual des de fa uns anys a totes les diades, també en aquesta ocasió algunes persones representatives de la societat civil van prendre la paraula. En aquesta ocasió foren Ona Borràs, de Joves per la Llengua; Miquel Coll, director del col·legi públic de Santa Eugènia; Toni Crespí, president dels mercats municipals; i Marià Avellà, de la plataforma Calvià per la Llengua. Llegiren el manifest que s'elabora a cada diada. El d'enguany s'adreçà a totes les administracions públiques perquè compleixin les lleis i normatives lingüístiques vigents, que posin en funcionament sistemes d'acollida lingüística “per a la immigració, tant adulta com en edat escolar”; també els demanaren, entre més peticions, que s'esmercin més doblers a la normalització del català fins als 12 milions anuals ja esmentats. I igualment s'adreçaren als ciutadans perquè “rebutgin els discursos confusonararis sobre el nom de la llengua”, que s'impliquin a ajudar a la integració lingüística dels “novinguts, parlant-los en català”, que “donin suport als mitjans de comunicació en català”, i que, entre més peticions, “facin servir sempre i arreu la llengua catalana”.

Inauguració de Ca n'Alcover.

El dijous abans de la diada, l'OCB inaugurarà el casal Ca n'Alcover. Es tracta d'una àmplia casa situada vora les murades de Palma, al barri de sa Calatrava, al carrer de Sant Alonso, donada a l'entitat cultural pels hereus del poeta Joan Alcover. Les obres de restauració de l'immoble no han estat fàcils ni ràpides. Han costat aproximadament 1,2 milions d'euros i uns setze anys. Finalment, però, l'OCB el podia presentar en societat a les 8 del vespre del dia 15 de maig. El president de l'entitat, Jaume Mateu, estigué acompanyat de la presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, en l'acte protocol·lari de descoberta de la placa commemorativa de l'esdeveniment. També s'hi afegiren nombrosos representants del món polític, com ara el secretari general del PSM, Biel Barceló; el conseller de Mobilitat i Ordenació del Territori, Gabriel Vicens (PSM); la consellera d'Educació i Cultura, Bàrbara Galmés (PSOE); i la regidora de Cultura de l'ajuntament de Palma, Nanda Ramon (PSM), entre més.

D'ara endavant, Ca n'Alcover serà la seu social de l'OCB. S'hi organitzaran tota mena de trobades i actes

culturals –tertúlies, conferències, exposicions, etc.– que la convertiran, en paraules del president de l'organització, “en una balconada oberta al món i a les arts”. El professor, escriptor i intel·lectual Damià Pons fou l'encarregat de llegir una breu conferència sobre el sentit de la recuperació del casal, on va viure el poeta insigne i des del qual participà en el moviment cultural i literari conegut per Escola Mallorquina, que implicà “que a Mallorca es publicàs literatura culta en català (a principi del segle XX) superior a la que havia aparegut durant tot el segle XIX”. Pons també glossà la figura del poeta com a home compromès amb l'essència mallorquinista, més enllà de la seva vàlua estrictament literària. Val a dir que Alcover convertí ca seva, als anys de trànsit entre els segles XIX i XX, i fins ben entrada aquesta darrera centúria, en un centre d'intel·lectualitat de primer ordre. Hi passaren llargues estones, a les tertúlies literàries que hi organitzava cada diumenge, entre molts més, Miquel Costa i Llobera, Josep Carner, Santiago Rusiñol i Miquel dels Sants Oliver.

Miquel Payeras